

Kierkegaard: Paa egne og Medforslagsstilleres Vegne har jeg herved den Ære for det høje Ting at forelægge det af Formanden nys nævnte Lovforslag. I langt over en Menneskealder har Spørgsmaalet om Anlæg af Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst været brændende. Sympatien for den Tanke at anlægge Havne til Støtte for vort søgaaende Fiskeri er vokset Aar for Aar, men flere Omstændigheder — i første Række de finansielle Forhold, men ogsaa dette, at man tidligere har villet gøre disse Havneanlæg saavel til Nødhavne som til Trafikhavne — er Skyld i, at Tanken ikke er blevet til Virkelighed. Forslagsstillerne er enige om, at man nu bør gaa bort fra det Formaal at beregne Havneanlægene paa store Trafik- eller Nødhavne og indskrænke sig til at bygge Havne til Støtte for det søgaaende Kutterfiskeri. Det er en Tanke, der i høj Grad støttes af de danske Fiskeres Repræsentation: Dansk Fiskeriforening, og jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at Kravet ikke er kommet fra Vestkystfiskerne alene, men stilles af samtlige danske Fiskere. Dette er ganske naturligt, thi medens Fiskeriet i de østlige Farvande har taget et saa stort Opsving i de senere Aar, at der saa at sige er blevet lukket for videre Udvikling der, er den eneste Mulighed for en stærk Udvikling af vort Lands Fiskeri at drage Nordsoen ind under det Omraade, hvor danske Fiskere kan hente Føden hjem til sig og sine, og denne Opgave har mindst lige saa stor Interesse for de Fiskere, der bor ved de østlige Farvande, som for dem, der bor langs den jyske Vestkyst.

Lovforslagets Indhold i det enkelte skal jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke komme ind paa, idet jeg henviser Medlemmerne til de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og forbeholder mig ved Sagens første Behandling at komme nærmere ind paa en Udvikling af vore Grunde til at bringe Lovforslaget frem. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en mellem Danmark og de amerikanske

Forenede Stater den 5. Februar d. A. afsluttet Traktat om en dansk-amerikansk Undersøgelseskommission og om Voldgift.

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i Dag uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (Scavenius): I den Traktat, jeg herved har den Ære at forelægge det høje Ting, er optaget baade Reglerne fra det amerikanske Forslag om internationale Undersøgelseskommissioner og en Voldgiftstraktat. Denne Sammenarbejdning af disse to Systemer har været naturlig i dette Tilfælde, idet Forhandlingerne om dels det amerikanske, dels vort Forslag om Voldgift, som var blevet nødvendigt, fordi den nu i Kraft værende dansk-amerikanske Voldgiftstraktat udløber den 29. Marts i Aar, paabegyndtes samtidig i Washington. Det var naturligt for Amerika at foreslaa dette, thi den amerikanske Regering har tidligere, under Tafts Præsidentskab, foreslaaet en saadan Sammenarbejdning af de to Systemer, dog i Tilfælde, hvor det drejede sig om mindre vidtgaaende Voldgiftsbestemmelser, end der her er Tale om. Og det var ogsaa naturligt for vort Vedkommende, thi naar Undersøgelseskommissionens Afgørelse ikke er bindende for Regeringerne, var det naturligt for os at lægge Vægt paa, at Afgørelsen, hvis den ikke kunde tiltrædes af de to Regeringer, derefter kunde indbringes for en Voldgiftsdomstol.

De forenede Stater har, som bekendt, allerede afsluttet adskillige Traktater om internationale Undersøgelseskommissioner, deriblandt med flere af de mellemamerikanske Republikker og med Holland, og de forhandler for Tiden med en Række Stater om saadanne Traktater. Da der har vist sig at være visse Vanskeligheder, navnlig for Stormagternes Vedkommende, ved at naa frem til en Forbedring af Voldgiftsinstitutionen i den Retning, man skulde naa til, nemlig at gøre den obligatorisk, maa det i høj Grad hilses med Glæde, at den amerikanske Regering nu forsøger ad en noget anden Vej at naa et lignende Resultat, idet disse Undersøgelseskommissioner, selv om den Afgørelse, de naar til, ikke er bindende for Parterne, dog uvilkkaarlig vil, som man ogsaa tidligere har